

skulde lægges fra Regjeringen over til Bevillingsmyndigheden. Man kan dog ikke negte, at det, at Embedsmændene overhovedet altid skulle se op til Regjeringen som det Sted, hvorfra de skulle have Understøttelse, kan skabe en vis Afhængighed; men en saadan vil det netop kunne befri dem for, at de herefter snarere ville komme til at søge hen til Bevillingsmyndigheden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds yttrede fremdeles, at man kunde komme mange Trængende til Hjælp derved og sætte dem i en god borgerlig Stilling. Ja, kunde vi afhjælpe al Nød og Elendighed, saa skulde jeg med det ærede Medlem være rede til at gøre det, men hvor Mange er der ikke ude i Landet, som miste deres Forsørgere, og som ikke kunde vente en saadan Hjælp, og som Statskassen paa ingen Maade er istand til at tage sig af. Den ærede Ordfører har ogsaa meget skarpsindig bemærket, at dette var Noget, som timebes ude i Livet, og vi kunde ikke i den Henseende gøre Embedsmænds Børn privilegerede fra Buggen af. Men, som sagt, — og det er jo udtryffeligt bemærket i Betænkningen, — der er ikke engang Tale om ganske at unddrage dem denne Understøttelse, men derimod, at den skal bevilges ved de aarlige Sinantslove. Jeg skal endnu kun bemærke, at navnlig Vædringsforslaget under Nr. 6 efter min Formening, dog ikke vil have saa ringe en Indflydelse. Naar vi se, at Ministerpensionerne i de sidste Aaringer have udgjort omtrent 52,000 Rd., saa vilde alene det, her at spare en Trediedel, dog allerede være Noget.

Frolund: Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre, da man jo ikke kan vide, om ikke lignende Uttringer som de, der nu ere faldne, kunde komme igjen. Jeg skal da svære, at jeg ikke formaar at angive, hvad Indtægt det kan bringe Statskassen, thi jeg har ikke sat mig ind i de Forhold; men der er dog den største Sandsynlighed for, at naar man giver en højere Pension for de første 10 Aars Tjenestetid, lader den derpaa staa indtil 20 Aar, og først da lader den avancere aarvis, maa der kunne spares Noget ved at begynde den med den

aarvise Beregning fra Først af. Det følger ganske af sig selv, og derom behøver man ikke at diskutere. Naar man giver en høj Pension i de første Aar. . . . (Th. Nielsen: I de første Aar gaar der Sagen af!). Man pensionerer ikke Folk, før de gaa af; idetmindste har jeg ikke oplevet det endnu. At der, naar man istedetfor at give en høj Pension i de første Aar, fordeler det paa alle Aarene, maa spares Noget, forekommer mig ikke at behøve noget Bevis. Hvad formaal der har staaet den Mand for Die, der fra Først af indbragte Pensionsloven, kan jeg jo ikke sige, men det ser ud, som om man vilde fikke en Mand, naar han havde tjent i 10 Aar, at gaa af med halv Cage. At den nuværende Regjering har bragt det Forslag ind, som har staaet hen i saamange Aar, finder jeg meget naturligt; men jeg finder det paa den anden Side ligesaa naturligt, at de Mænd, som, da det første Gang var til Forhandling, havde stillet Forslag om en lignende Skala som den, jeg har opstillet, atter bringe Forslaget frem. Om det ærede Thing mener, at jeg har Ret eller Uret, vil jo vise sig ved Afstemningen; jeg tager mig ikke den Sag meget nær; jeg fremstiller min Mening og søger at forsvare den saagodt som muligt, og gaar Thingets Flertal derimod, saa lad gaa; saa kan Folket dømme os imellem; thi der staar ogsaa Folk udenfor Rigsdagen. Vi ere nok Folket i en Henseende, men i en anden Henseende ere vi det paa ingen Maade (Hør!) Jeg kunde have sagt noget Mere, men det er bedst, jeg tier stille. — Der faldt en Uttring, som jeg ikke hørte rigtigt. Den røbede i mine Øren en Umhyggelighed for Embedsmændene fra en Side i Salen, hvorfra jeg ikke havde ventet at træffe den. Det ærede Medlem kan jo rette mig, hvis jeg tager feil. Det forekommer mig, at han sagde, at, om Noget skulde blive syg i de første Aar af Tjenestetiden, saa var Familien ødelagt. Men dersom en Skomager eller Skræder bliver syg, saa er der Sagen, der sørger for hans Familie. Og saa kom det politiske Hensyn. Ja, den højere Politikk har af og til spillet en stor Rolle i vore Forhandlinger, og det hos Folk, der ikke forstaa sig det Mindste derpaa.